

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden tylko zarzut.

Podstawa skargi: Odpowiedzialność pozaumowna na podstawie art. 118 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009

Skarżąca podnosi, że w niniejszym wypadku istnieje wystarczająco poważne naruszenie normy prawnej mającej na celu przyznanie uprawnień jednostkom oraz związek przyczynowy między czynem a szkodą. Skarżąca wskazuje, że bezprawną czynność stanowi decyzja w sprawie oddalenia sprzeciwu z dnia 14 maja 2013 r. Wystarczająco poważne naruszenie wynika z tego, że wbrew informacjom zawartym w piśmie z dnia 22 czerwca 2012 r. dotyczącym dokumentów podlegających przedstawieniu w celu wykazania praw wcześniejszych w postępowaniu w sprawie sprzeciwu B002027251 w decyzji z dnia 14 maja 2013 r. OHIM uznał, że w odniesieniu do dowodu na okoliczność istnienia praw wcześniejszych istnieją dodatkowe wymogi, i z tego względu nie uwzględnił praw wcześniejszych skarżącej. Naruszenie to zmusiło skarżącą do poniesienia dodatkowych kosztów reprezentacji w związku z postępowaniem prowadzonym w wyniku wniesienia odwołania od decyzji z dnia 14 maja 2013 r., która to decyzja została sprostowana decyzją Wydziału Sprzeciwów z dnia 17 października 2013 r.

Skarga wniesiona w dniu 16 października 2014 r. – PAN Europe i Unaapi przeciwko Komisji

(Sprawa T-729/14)

(2015/C 007/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) i Unione nazionali associazioni apicoltori italiani (Unaapi) (Castel San Pietro Terme, (Włochy) (przedstawiciel: adwokat B. Kloostera)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 sierpnia 2014 r., Ares(2014)2589479 (zaskarżona decyzja), doręczonej przedstawicielce procesowej skarżących w dniu 6 sierpnia 2014 r., wydanej na złożony przez skarżących na podstawie art. 6 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 396/2005⁽¹⁾ (rozporządzenia w sprawie NDP) wniosek z dnia 10 stycznia 2013 r. o obniżenie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości (NDP) dla substancji czynnej imidachlopryd dla miodu, pyłku kwiatowego i mleczka pszczelego, oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą jeden zarzut, że przyjmując zaskarżoną decyzję, Komisja działała niezgodnie z rozporządzeniem w sprawie NDP, w szczególności z art. 3 i/lub w związku z art. 14 ust. 1 i ust. 2 lit. a), c) i d) tego rozporządzenia, a tym samym niezgodnie z prawem.

- Rozporządzenie stanowi, że Komisja uwzględni zdrowie zwierząt przy rozpatrywaniu wniosków na podstawie art. 7 rozporządzenia w sprawie NDP. Komisja zatem niezgodnie z prawem przyjęła decyzję, by nie uwzględnić wniosku skarżących o obniżenie wartości dla imidachloprydu.

- Zgodnie z definicją NDP w art. 3 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w sprawie NDP należy określić NDP w oparciu o „najniższy poziom narażenia konsumenta konieczny do ochrony szczególnie wrażliwych konsumentów” i w oparciu o „dobrą praktykę rolniczą”. Z art. 3 ust. 2 i art. 4 ust. 1 akapit drugi oraz art. 14 ust. 2 lit. a) i d) wynika, że wydając zaskarżoną decyzję, Komisji powinna była uwzględnić naukową i techniczną wiedzę o oddziaływaniu imidachlopyrydu na pszczoły miodne i rodziny pszczoł miodnych. Z przepisów tych – w szczególności z art. 14 ust. 2 lit. d) rozporządzenia w sprawie NDP – wynika też, że w zaskarżonej decyzji Komisja niesłusznie nie uwzględniła rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 485/2013⁽²⁾ jako decyzji „wprowadzając[ej] zmiany w zakresie stosowania środków ochrony roślin”.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 70, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 485/2013 z dnia 24 maja 2013 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzania substancji czynnych: klotianidyna, tiametoksam i imidachlopyryd oraz zabraniające stosowania i sprzedaży nasion zaprawionych środkami ochrony roślin zawierającymi te substancje czynne (Dz.U. L 139, s. 12).

Skarga wniesiona w dniu 24 października 2014 r. – Vnesheconombank przeciwko Radzie

(Sprawa T-737/14)

(2015/C 007/46)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Bank for Development and Foreign Economic Affairs (Vnesheconombank) (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: adwokaci J. Viñals Camallonga i J. Iriarte Ángel)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 decyzji Rady 2014/512/WPZiB z dnia 31 lipca 2014 r. w zakresie dotyczącym strony skarżącej oraz usunięcie jej nazwy z załącznika do decyzji;
- stwierdzenie nieważności art. 5 do rozporządzenia Rady (UE) nr 833/2014 z dnia 31 lipca 2014 r. w zakresie dotyczącym strony skarżącej oraz usunięcie jej nazwy z załącznika III do niego;
- stwierdzenie nieważności nowego art. 1 w brzmieniu nadanym decyzją Rady 2014/659/WPZiB z dnia 8 września 2014 r. w zakresie dotyczącym strony skarżącej oraz usunięcie jej nazwy z załącznika I do decyzji;
- stwierdzenie nieważności nowego art. 5 w brzmieniu nadanym rozporządzeniem Rady (UE) nr 960/2014 z dnia 8 września 2014 r. w zakresie, w jakim obejmuje on skarżącego oraz usunięcie nazwy skarżącego załącznika, w którym figuruje;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

Skarga skierowana jest przeciwko ww. przepisom dotyczącym środków ograniczających w związku z działaniami Rosji destabilizującymi sytuację na Ukrainie w zakresie, w jakim obejmują one skarżącego.